

Edmund Joensen og kleyvarskapur í marknamálinum

Hóast hann tók undir við avtaluni, og beinleidis reyprar av, at hava fingið 96% av úrslitinum til vega, so roynir formaður sambandsflokksins Edmund Joensen kortini at fylast á og at grugga hetta álvarsmál við at seta niður á öll hini, sum hava tikið undir við somu semju.

Nú tá Edmund Joensen enn einferð fer í blóðini og roynir at tváa sínar hendur kann hetta illa standa ósvarað. Nú er tað so, at samráðingarfólkini og politikararnir hava tagnarskyldu og kunnu tí heldur ikki verja seg móti hesum eftir minum tykki sera órættvísu og løgnu áløpum. At umrøða tað arbeiðið, sum onnur hava gjørt í hesum máli olli hési ári, fyri kleyvarskap um somu tíð, sum man sjálvur hevur verið partur av málinum, er hvorki somiligt ella seriøst.

Undirritaði verður eisini lagdur undir óreiðiligan tíðindaflutning, hava roynt at fiska ávis úttalislísi fram. Sjálvur havi eg eftir førumuni fylgt við í hesum máli nærum öll ári og lýst tað frá fleiri síðum. Tað hevur verið sera torført at koma til kjarnuna, tí samráðingarnar hava verið í trúnaði. Men tað hevur so kortini eydnast at fáa eina heildarmynd til vega.

Edmund Joensen misbrúkar og manipulerar við samroðu míni við fyrrverandi bretska línin í samráðingarnavndini, Antony Layden. Tá hesin sigur, at hövdu fóroyingar ikki verið so avgjördir, so hövdu vit ikki fingið tað okið, sum vit fingið, og Edmund Joensen einsamallur tekur sær æruna av hesum, er hetta ikki rett. Mær vitandi hevur alt tað politiska baklandið alla tíðina tikið undir við kravinum

um miðlinjumark. Tað, sum Edmund Joensen gjørdi var bara at venda bakið til bretar og als einki vilja.

Eftir at nýtt landsstýri tók við varð avgjörda stóðan hjá fóroyingum tann, at vit vildu rokka eina samráðingarløysn bygda á miðlinjumprinsippi. Tað er m.a. hetta bretsipar til, tá hann sigur, at vit hava vist stóðfesti.

Layden sipar neyvan til samráðingartaktikkinn hjá Edmund Joensen, sum ju mest var at sita hendur í favn og einki gera.

Tað, sum er áhugavert í hesi samroðu, og sum EJ ikki nertir við, eru úttalislíni hjá Layden um royndina at fáa málið uppá hægsta politiska stig. Har sigur hann: -Eg dugi ikki at síggja, hvussu fóroyingar hövdu kunnað fingið eina betri avtalu. Vit vóru heldur ikki samdir í hasum, tí fólk á hægsta politiska stóði kunnu ongantíð vita nóg mikið um smálutirnar.

Hoffnummarið hjá Edmund Joensen, beint áðrenn skeið hansara varð útrunnið, var knappliga at fáa eitt glesiligt úrslit við at fara uppá hægsta politiska plan. Tað visir Anthony Layden sum sagt blanki aftur. Hetta ignorerar Edmund Joensen, tá hann velur at brúka Anthony Layden í Sosialinum sum sít sannleiksvitni. Hetta er neyvan einum fyrr. lögmanni verdugt.

Og tá Edmund Joensen nú ger so nógv burtur úr hesum at fáa málið uppá hægsta politiska stóði, hví tók hann tá ikki av innbjóðingini at vitja Bretland á sinni fyrri at forklára bretska politikarum á høgum stóði stóðu okkara? Vit minnst eisini fundin millum Edmund Joensen og Douglas Hurd, uttanríkisráðharra. Sambært felags

pressuskriivi teirra vóru teir rorandi samdir um ikki at fara til Haag, men at lata embætismenninar samráðst víðari.

Edmund Joensen roynir síðani at manipulera við úttalislínum hjá Layden um at fara til Haag. Tað Layden sigur er, at bretar mettu tað vera betri við eina samráðingarløysn nú heldur enn at skula biða fleiri ár í Haag. Tá Anthony Layden, sum Edmund Joensen sipar til, tosar um miðlinjuna, so er tað sjálvandi ikki til okkara útlægging av henni men til ta bretska útlæggingina av miðlinjuni. Tvs. at tann politiska avgerðin hjá bretska hevur verið at góðtaka teirra miðlinju heldur enn at fara til Haag eftir teirra sterku vón at fáa meira enn sána egnu miðlinju.

Hóast vit fóroyingar mettu okkum hava eina góða sak í Haag, so er tað kortini eingin trygd fyri veruliga at fáa eitt úrslit, sum bara líkist tí vit fingi við semjuni. Tí hevði tað heldur ikki hjá okkum verið nokur lott avgerð at lagt málið inn fyri Haag. Eg ivist onga løtu í, at var Edmund Joensen, lögmaður og trumfaði íggjognum at fáa málið uppá hægsta politiska stig, og tað ikki gav eitt nóktandi úrslit fyri báðar partar, so varð málið endað í Haag, og tá hövdu vit umframt óvissuna um úrslitið og vissuna um kostnaðin, helst eisini verið noyðd at útseta á oljuleiting í eina fimm ár.

Edmund Joensen manipulerar eisini við veruleikanum, tá hann greitt sigur fyrst í samroðu við Dimmaletting og so aftur nú í seinastu viðmerking síni, (eftir sjálvur at hava tikið undir við avtaluni): „at tað er just í Grásonuni og í tí ókinum,

sum fóroyingar hava latið bretska, at størst tjansur er at raka olju og gass“. Eg veit ikki, hvørjum serfrøðingum hann hevur hesi tíðindi, tí mær vitandi, og hetta váttaði okkara egni leiðari av Jarðfrøðissavniinum, Martin Heinesen, eisini á tíðindafundi í Tinganesi mánagin 10. mai, so er gráa okið, sum bretar hava fingið ikki meira áhugavert enn tey okini, vit hava fingið, eru tað. Jarðfrøðingarnir siga, at tað finnst áhugaverð oki báðumegin fram við miðlinjuni.

Eg haldi eisini tað er ódánligt, tá fyrrverandi lögmaður við sínum eftirritationaliseringum og manipulationum roynir at niðurgera tey fakfólk, sum hava verið við í samráðingunum. Her hugsi eg m.a. um Martin Heinesen, Herálv Joensen, Arna Olafsson og Halgir W Poulsen. Tað skerst ikki burtur, at tá Edmund Joensen í grein síni, sum er prentað her í blaðnum í dag, brúkar orðið KLEYVARSKAPUR ikki minni enn tríggjar ferðir um tað arbeiðið, sum hesir persónarnir m.a. hava lagt rygg til, so er hann langt langt úti.

Tað er sum um, at Edmund Joensen við hesum roynir at leggja ábyrgdina frá sær. Sum eg havi skilt hevur samráðingarnavndin frá fyrsta degi gjørt 100% greitt yvirfyri politikarunum, at ein og hvør kompromiloysn innibí í hesum fornum, at man gevur frá sær oki, sum potentielt kunnu verða áhugaverð.

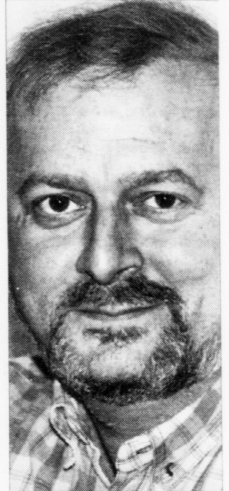
Um man ikki hevur nervar til tað, so skal man antin leggja frá sær ella skjóta spurningin inn fyri Haag, við teimum avleiðingunum hetta kann hava við sær og við tí vón, at so sita kanska aðrir politikarar við ábyrgd-

ini tann dag dómur fellur kanska um fimm ár.

Hetta er tað, sum Edmund Joensen misbrúkar. Taktikkurin hjá honum er at seta fram insinuationir - gitingar - við tí vón, at tær verða hangandi eftir í luftini, tí onnur kenna seg at hava moralskar skyldur, sum forða teimum í at svara nóg neyvt aftur. Og skuldi tað verið so heppið, at bretar gera ein fund í Gráa sonuni, áðrenn vit finna olju, og hetta hendur uppundir eitt lögtingsval, ja so er tað ein funnin fressur hjá sambandspolitikaranum Edmund Joensen at gera sær dælt av tí til ta tíð.

Edmund Joensen veit, og tað vita øll, sum hava fylgt gongdini, at við teimum royndum, sum bretar longu hava gjørt á egnum oki, so kann tað ganga skjótt, til ein fundur verður gjørdur bretska megin markjóð, og kanska í Gráa sonuni. Taktikkurin hjá EJ er tí nú at visa ónøgðina við avtaluna nú, so at hann til komandi val, tá bretar møguga hava rakt við olju í Gráa ókinum, kann siga: hvat segði eg! Nú tá Edmund Joensen er so næsadjarvur at tengja orðið kleyvarskap til politikarar, samráðingarfólk og eisini undirritaða í síni skiving, so kundi verið áhugavert at sett honum nakrar spurningar:

EJ leyst nú sum um einasta okið vit hava stríðst við bretska er Grásonan. Eitt er at vit reint ideologiskt hava sagt, at vit vilja ikki samráðast um annað enn grásonurnar. Merkir tað, at Edmund Joensen ikki hevur verið varugur við, at bretar í samráðingunum kravdu so nógv annað enn grásonuna, og at teir, um talan bleiv um eitt sakarmál, hövdu sett fram krav, sum

Jan Müller, blaðstjóri

gingu langt langt upp um grásonuna?

Kann Edmund Joensen svara, hvussu nógv fóroyingar hövdu slakað frá okkara miðlinju, tá hann tók við sum lögmaður og hvussu nógv varð slakað, tá Edmund fór frá sum lögmaður, og hvussu nógv er slakað undir Anfinn Kallsberg?

Soleiðis sum eg havi skilt málið, var einki slakað, áðrenn Edmund Joensen tók við sum lögmaður. Meðan Marita Petersen sat sum lögmaður hövdu bretar slakað frá sínum fyrsta upprunaliga kravi, ið rakk langt inn á fóroyska landgrunnin. Tað var hetta krav, sum táverandi danski uttanríkisráðharrin sipaði til, tá hann fannst harðliga at bretska, tí teirra krav var so vittgangandi, at tú kundi standa á Akrabergi og spýta í bretska

Marknaavtalan eina ferð enn

Tað var ein fegin og vælhyrdur bretska ráðharrin, sum var á vitjan í sambandi við undirskrivingina av marknaavtaluni. Og tað hevði bretska ráðharrin alla orsök til at vera. Allir fóroyingar vóru blifir og tíðir, og tað skulu vit sjálvandi eisini vera. Bretar hava einki skeivt gjørt, teir hava roynt at seta sær, og tað eydnast framúr væl.

Áðrenn bretska ráðharrin kom, hövdu fóroyskir samgongumenn kappast um í fjølmíðlunum at rósa hvørjum øðrum fyrri hetta framúr góða úrslit, hóast bretar hövdu vunnið á okkum við 85/15. David hevði vunnið á Goliath, segði Tjóðveldisflokkurin o.s.fr. o.s.fr.

Ræðast fyri Haag

Fyri at káva út yvir kleyvarskapin, royndu teir at fullvísu hvønn annan og fóroyingar allar um, at hövdu teir ikki slept øllum endum og slakað fyrri bretska, so hevði málið longu verið lagt fyri dómstólin í Haag. Hetta er, sum eg havi sagt fyrr, tað reina tvælt.

Seinasta leygardag hevði Sosialurin eina samroðu við ein av oddamannunum í bretska samráðingarnavndini öll ári (arbeiðið fleiri ár á bretska sendistovuni í Keyptmannahavn. Seinasta tíðina hevur hann verið á høgum stóði í uttanríkisráðnum í London, til hann nýliga varð settur sum ambassadur í Marokko) Anthony Layden.

Socialurin royndi av øllum alvi at fáa bretska til at víðganga, at vandi var fyri, at málið endaði í Haag, men bretska var fullkomuliga ósámdur.

Hann vísti á, at ein búskaparlig kanning fyri fleiri árum síðani hevði víst, at tað var meira lønandi at fáa eina miðlinjuløysn, enn at biða í fleiri ár eftir einari avgerð frá Haag. Bretar hava sostatt fyrri fleiri árum síðani tikið ta stóðu, at teir ikki fóru til Haag. Hesi somu ári hava tjóðveldismenn, javnaðarmenn og fólkafloksmenn gingið kjølbeint av bleytum maga av berari raðslu fyri at bretar drógu okkum til Haag.

Stóðfestið

Anthony Layden segði eisini: »Hóvdu tit ikki verið so avgjördir, hövdu tit kanska ikki fingið tað okið, sum tit í dag hava fingið í avtaluni. Hövdu tit har hinvegin verið minni avgjördir, so hövdu tit kunna fingið eina løysn fyrr«.

Og tá Anthony Layden tosar um stóðfesti, er tað av góðum grundum neyvan tjóðveldismenn, javnaðarmenn ella fólkafloksmenn, hann hugsar um.

Bretin sigur just tað sama, sum Sambandsflokkurin hevur ført fram öll ári. Og um henda samgongan helt fram við sama stóðfesti, sum undanfarna samgonga, hövdu vit møguga biða nakrar mánaðar afturat, men

hövdu mist nógv minni av okkara parti av gráa leiðini, sum menn meta vera eitt serliga oljurið oki.

Skriftn á veggjunum

Formaðurin í uttanlandsnevndini, Hergeir Nelsen, hevur sæð skriftina á veggjunum, og roynir í sínum lag at burturforlára kleyvarskapin við at fara eftir manninum, heldur enn bóltinum.

Tær nógvu mótsigandi framløgur og greinar frá Javnaðarflokkinum í Sosialinum vísa týðuliga, at ljósið eisini er gingið upp fyri teimum.

Skriftn er so klárt, at alt bendir á, at sjálvt Bjarni Djurholm úr Fólkaflokkinum nú hevur skilt hvat mál-

ið veruliga snúði seg um.

Eitt er, at menn blíva bangnir, sleppa endanum og lata frá sær ríkidømi, sum allir fóroyingar eiga.

Nógv meira syrgiligt og ómansligt er tað, at teir við óvaksigandi reypr royna at káva út yvir sín egna kleyvarskap.

Edmund Joensen